

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Wydział ds. kontaktów z mediami i informacji

KOMUNIKAT PRASOWY nr 66/05

12 lipca 2005 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-154/04 i C-155/04

Alliance for Natural Health, National Association of Health Stores i inni / Secretary of State for Health

TRYBUNAŁ POTWIERDZA WAŻNOŚĆ DYREKTYWY WSPÓLNOTOWEJ DOTYCZĄCEJ SUPLEMENTÓW ŻYWNOŚCIOWYCH

System „konkretnego wykazu” jest właściwy do zagwarantowania swobodnego przepływu suplementów żywnościowych i zapewnienia ochrony zdrowia ludzkiego

W czerwcu 2002 r. Parlament Europejski i Rada uchwaliły dyrektywę dotyczącą suplementów żywnościowych¹. Dyrektywa ta oparta jest na art. 95 Traktatu WE, który upoważnia Wspólnotę do przyjmowania środków mających na celu zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Dyrektywa ta ma na celu zbliżenie różnych przepisów krajowych dotyczących tych produktów dla zapewnienia ich swobodnego przepływu oraz, jednocześnie, zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony konsumentów. W tym celu dyrektywa ustanawia system „konkretnego wykazu”, który umożliwia sprzedaż we Wspólnocie produktów zawierających substancje umieszczone w wykazie załączonym do dyrektywy. Państwa Członkowskie nie mogą zabronić lub utrudniać sprzedaży tych produktów. Substancja może zostać wpisana do wykazu mocą decyzji Komisji wspieranej przez komitet oraz Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Żywnościowego, jeżeli dana substancja nie stanowi ryzyka dla zdrowia publicznego. Według dyrektywy Państwa Członkowskie zezwolą, najpóźniej od dnia 1 sierpnia 2003 r., na handel produktami zawierającymi substancje znajdujące się w wykazie oraz zabronią, najpóźniej od dnia 1 sierpnia 2005 r., handlu produktami, które nie spełniają warunków określonych w tej dyrektywie.

¹ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183, str. 51)

Alliance for Natural Health (europejskie stowarzyszenie zrzeszające producentów, hurtowników, dystrybutorów i detalistów, jak również konsumentów suplementów żywnościowych), Nutri-Link Ltd (niewielki dystrybutor detaliczny), jak również National Association of Health Stores i Health Food Manufacturers Ltd (stowarzyszenia branżowe reprezentujące około 580 spółek, które zajmują się dystrybucją produktów dietetycznych w Zjednoczonym Królestwie) podważyli przed brytyjskim High Court of Justice ważność brytyjskich rozporządzeń, które dokonywały transpozycji dyrektywy. Twierdzą oni, że przepisy dyrektywy, które zakazują sprzedaży produktów niezgodnych z dyrektywą, naruszają kilka zasad prawa wspólnotowego oraz zostały przyjęte na niewłaściwej podstawie prawnej. High Court zwrócił się z kilkoma pytaniami do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

W dzisiejszym wyroku **Trybunał** odrzuca argumenty skarżących i **potwierdza ważność dyrektywy**.

Trybunał przypomina, że przed uchwaleniem dyrektywy suplementy żywnościowe podlegały różnym przepisom krajowym, które mogły utrudniać ich swobodny przepływ i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Sytuację tę potwierdza fakt, że przed Trybunałem znalazło się już kilka spraw, w których podmioty gospodarcze napotykały na przeszkody w sprzedaży w Państwach Członkowskich suplementów żywnościowych legalnie sprzedawanych w innym Państwie Członkowskim oraz że Komisja otrzymała sporą liczbę skarg z powodu istnienia różnic w przepisach krajowych. W tych okolicznościach Trybunał uznał, że dyrektywa słusznie oparta jest na art. 95 TWE.

Skarżący podnosili ponadto niezgodność przepisów dyrektywy ze swobodnym przepływem towarów. Trybunał przypomina, że niektóre ograniczenia mogą być uzasadnione ochroną zdrowia publicznego oraz uważa, że przedmiotowe środki są konieczne i odpowiednie dla osiągnięcia tego celu.

W konsekwencji system negatywnego wykazu mógłby okazać się niewystarczający dla osiągnięcia tego samego celu. Taki system mógłby mieć takie konsekwencje, że substancja mogłaby swobodnie być wykorzystywana przy produkcji suplementów żywnościowych, mimo że, na przykład z uwagi na jej nowatorski charakter, nie była ona przedmiotem jakiegokolwiek oceny naukowej mogącej zagwarantować brak ryzyka dla zdrowia ludzkiego.

Trybunał dodaje, że system konkretnego wykazu powinien być zaopatrzonej w procedurę pozwalającą na dodanie substancji figurującej w tym wykazie, która to procedura byłaby zgodna z zasadą dobrej administracji oraz bezpieczeństwa prawnego. Taka procedura powinna być dostępna w tym znaczeniu, że powinna być wyraźnie określona w akcie o zasięgu ogólnym, wiążącym dla odpowiednich organów. Powinno być możliwe jej zakończenie w rozsądnym terminie. Wniosek mający na celu wpisanie danej substancji do wykazu substancji dozwolonych może zostać odrzucony przez odpowiednie organy jedynie na podstawie dogłębnej oceny ryzyka, dokonanej w oparciu o najbardziej wiarygodne dostępne dane naukowe i wyniki ostatnich badań naukowych. Jeżeli procedura ta kończy się wydaniem odmowy wpisu, od tej decyzji powinien przysługiwać środek zaskarżenia do sądu. Choć żaden z przepisów dyrektywy nie gwarantuje, że faza obejmująca konsultacje Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Żywności zostanie zakończona na przejrzystych zasadach oraz w rozsądnym terminie, to brak takich przepisów nie powinno się postrzegać jako potencjalne zagrożenie sprawnego przebiegu postępowania zmiany treści konkretnych wykazów w rozsądnym terminie. Trybunał podkreśla jednakże, że to do Komisji należy

przyjęcie i udostępnienie osobom zainteresowanym środków niezbędnych do zapewnienia w sposób ogólny przejrzystości i odpowiedniego czasu trwania tej fazy.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: CS, DE, EN, EL, ES, FR, IT, NL, PL, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

*Zdjęcia z ogłoszenia wyroku dostępne są na EBS "Europe by Satellite",
serwisie prowadzonym przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i
Komunikacji,*

L-2920 Luksemburg, Tel: (00352) 4301 35177 Faks: (00352) 4301 35249

lub B-1049 Bruksela, Tel: (0032) 2 2964106 Faks: (0032) 2 2965956